

Newsetc

เดือนนี้คุยกับ **วิภู ศรีวิลาศ**

เรื่อง ชูรส ปลัดคุณ ภาพ ธน ปลัดสิงห์

วิภู ศรีวิลาศ
ศิลปินเซรามิกชาวไทยที่ใช้ชีวิต
และสร้างสรรค์งานศิลปะอยู่ที่ประเทศ
ออสเตรเลียกว่า 15 ปี เขากลับมาย้าย
เมืองไทยครั้งนี้ พร้อมจัดแสดงผลงาน
เซรามิกสไลยครามอันเปี่ยมเสน่ห์
สะท้อนวัฒนธรรมที่แตกต่าง
และประสบการณ์การย้าย
ถิ่นฐานบ้านเกิด

จุดเริ่มต้นของโปรเจกต์นี้

เริ่มจาก A4 Center for Contemporary Asian Art องค์กรที่ไม่หวังผลกำไร ที่มุ่งส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรมของชาวเอเชียและออสเตรเลีย ซึ่งครั้งนี้ต้องการทำโปรเจกต์ที่สะท้อนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในย่าน China Town ที่ออสเตรเลีย ผมในฐานะศิลปินไทยที่อยู่ที่นี่เลยถูกเชิญให้มาทำโปรเจกต์นี้ครับ

ช่วยเล่าวิธีทำงาน เพื่อสร้างความสัมพันธ์
ของสองวัฒนธรรม ออสเตรเลีย-ไทย ให้เรา
ฟังหน่อย

แบ่งทำเป็น 2 ส่วนครับ เริ่มจากที่ออสเตรเลียผมใช้ชีวิตคนไทยที่นั่นมาร่วมกันทำเวิร์คช็อปด้วยกัน โดยตั้งคำถามขึ้นมาว่า “คุณคิดถึงอะไรที่สุดในเมืองไทย? จากนั้นก็ถามต่อว่า แล้วคิดถึงใครที่สุดใน?” พอรู้คำตอบแล้วเราก็ลงมือทำงานกัน เมื่อเสร็จก็ส่งผลงานกลับไปให้คนๆ นั้น ซึ่งได้รับความสนใจมีคนเข้ามาร่วมทำเวิร์คช็อปกับเราเยอะมาก โดยเรานำผลงานไปโชว์ตามร้านอาหารแหล่งชุมชนต่างๆ ที่นั่นด้วย ทำให้ชาวออสเตรเลียรู้จักประเทศไทยในอีกแง่มุม ที่ไม่ใช่แค่ตลาดน้ำ หรือเทพพนม อีกส่วนคือจัดทำขึ้นที่กรุงเทพฯ โดยเชิญชวนชาวออสเตรเลียในประเทศไทยและชาวไทยที่เคยไปออสเตรเลียมาร่วมทำเวิร์คช็อปแบบเดียวกันแต่เปลี่ยนคำถามเป็น คิดถึงอะไรที่สุดในออสเตรเลีย? แล้วนำงานไปจัดแสดงเป็นส่วนหนึ่งของนิทรรศการ THAI NA TOWN – LITTLE OZ ที่หอศิลป์วิทยานิเทศน์ ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อเดือนธันวาคม 2555 ที่ผ่านมาก็ทำให้เราได้รู้จักออสเตรเลียมากขึ้น ที่ไม่ใช่แค่จิงโจ้ หรือ หมี่โคล่า เช่นกันครับ

คุณได้เรียนรู้อะไรจากการทำเวิร์คช็อปนี้บ้าง
ได้เรียนรู้วัฒนธรรมส่วนตัวของแต่ละคนที่น่าสนใจมากครับ อย่าง มีน้องคนหนึ่งเขาก็บอกว่าคิดถึงแมวมวกที่สุด อยากปั้นแมวมวก นำรูปมาด้วย ตอนนั้นเขาก็ไม่ค่อยเข้าใจว่าเพราะอะไรเขาก็อธิบายต่อว่าเขาเองไม่ค่อยมีเงินมาก มาเรียนที่นี่ต้องใช้เวลา 4 ปีจึงจะเรียนจบ และไม่มีเงินพอที่จะซื้อตัวเครื่องปั้นกลับไปเยี่ยมบ้านทุกปี ต้องรอเรียนจบถึงจะได้กลับ ส่วนแมวที่รักนั้นอายุ 13 ขวบแล้ว แก่มาก ไม่รู้ว่าจะมีชีวิตถึงวันที่เขาเองได้กลับไปหาหรือเปล่า...ฟังแล้วเศร้ามาก แต่ก็ประทับใจครับ หรือบางคนก็ยกยอปั้นพระพุทธรูป เพราะบ้านที่เมืองไทยเวลาอยากทำบุญก็สามารถทำได้ง่าย รอใส่บาตรหน้าบ้านตอนเช้าได้เลย แต่ที่นี่ต้องขับรถออกนอกเมืองไกลมาก เป็นต้น ซึ่งงานปั้นทุกชิ้นพอเสร็จเจ้าของผลงานก็จะเขียนโน้ตส่งไปพร้อมของถึงคนที่รัก คนที่รักก็จะรู้สึกดีมาก เพราะสมัยนี้ใครๆ ก็เขียนอีเมลล์ ส่ง Facebook กันหมด

ทำเวิร์คช็อปกลุ่มใหญ่ คุณใช้วัสดุอะไรมาทำงานปั้นหรือทำอย่างไรให้การงานเร็วขึ้น

ผมสอนทุกคนโดยใช้วิธี คิด เขียน วาด ปั้น เพื่อให้ขั้นตอนการทำงานดูง่ายที่สุดสำหรับคนที่ไม่เคยทำงานปั้นเลย ซึ่งทุกคนสนุกมากไม่มีปัญหาเลย แล้วเราก็ใช้ดินชนิดพิเศษของออสเตรเลียชื่อ Magic Paper Clay ปลอดภัยสำหรับเด็กด้วย คล้ายๆ ดินเยื่อกระดาษแต่มั่นกว่าและยึดติดกันได้ดี ปั้นแล้วปล่อยให้แห้งได้เลย ไม่ต้องเข้าเตาอบ ช่วยลดขั้นตอนการทำงานได้เยอะครับ

ผลงานส่วนตัวคุณเองครั้งนี้สะท้อนอะไรบ้าง
ยังคงเป็นงานเซรามิกสไลยคราม เพราะรู้สึกว่าเป็นเรื่องราวของงานเซรามิกสไลยครามนั้นเหมือนชีวิตตัวเอง คือมีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีนแล้วค่อยๆ แพร่ขยายความนิยมมาสู่ยุโรปเหมือนการเดินทางจาก East มาสู่ West ตัวผมก็คล้ายกันที่อพยพมาอยู่ที่ออสเตรเลีย ตั้งคำถามกับตัวเองว่าคิดถึงอะไรที่สุดในเมืองไทย ซึ่งผมว่าผมคิดถึงหลายอย่างมากนะ หนึ่งในนั้นมีภาษาไทย

เพราะเวลาคุยภาษาไทยกับเพื่อนมันมีความสุขที่สุดแล้ว ไม่เหมือนคุยกับฝรั่ง (หัวเราะ) นอกจากนี้ก็มีเรื่องราวการเปลี่ยนแปลง ประสบการณ์ที่เราเจออีกหลายอย่างระหว่างที่ใช้ชีวิตต่างบ้านต่างเมือง

จากที่ผ่านๆ มาคุณถนัดทำงานที่มีปฏิสัมพันธ์กับสังคม คุณรู้สึกอย่างไร

น่าจะใช่ครับ คือก่อนหน้านี้งานผมจะเป็น Object ที่ทำแล้วจบ แต่ตอนหลังผมอยากให้งานเซรามิกเป็นมากกว่าเซรามิก คนในสังคมสามารถมีส่วนร่วมกับงานศิลปะที่เราทำด้วย ยกตัวอย่าง งานที่เกี่ยวกับปัญหาปะการังฟอกขาวที่กลายเป็นปัญหาใหญ่ของทั้งท้องทะเลไทยและที่ออสเตรเลีย ผมเลยโพสต์สเตตัสลงใน Facebook ว่า “Your junk is my coral” เชิญชวนให้คนส่งขยะที่เป็นสีขาหรือสีน้ำเงินมาให้แล้วจะเปลี่ยนเป็นงานศิลปะ ตอนแรกก็คิดว่าคงมีแต่เพื่อน ๆ ให้ความสนใจ ปรากฏว่ามีหลายคนส่งมาจากหลายที่ทั้ง เมืองไทย เยอรมัน ยุโรป ถือเป็นงานหนึ่งที่สะท้อนการมีส่วนร่วมของคนในสังคมได้ดีทีเดียว

In Brief

การศึกษา
• ปริญญาตรีสาขาเซรามิก จากมหาวิทยาลัยรังสิต
• ปริญญาโท สาขา Master of Fine Arts and Design (Ceramics) จาก University of Tasmania

นิทรรศการ
• วิภู ศรีวิลาศ มีงานแสดงเซรามิกหลายครั้ง ทั้งแสดงเดี่ยวและร่วมกับศิลปินคนอื่น ๆ ทั้งในออสเตรเลียและอีกหลายประเทศ ในหลายภูมิภาคของโลก ผลงานของวิภูได้รับเลือกมาจัดแสดงในหอศิลป์ของออสเตรเลียหลายแห่ง อาทิ Shepparton Art Gallery, Victoria; Art Bank Australia, Melbourne; Tasmania Museum and Art Gallery, Tasmania; Toowoomba Regional Art Gallery, Queensland, The Art Gallery of South Australia และ National Art Gallery of Australia

คุณใช้ชีวิตที่นั่นอย่างไร ทำงานปั้นทุกวันเลยไหม

ผมไปอยู่ที่ออสเตรเลียมาแล้วน่าจะ 15 ปีได้ ผมมีความสุขมากที่ได้ไปทำงานที่สตูดิโอทุกวัน แม้จะเป็นวันหยุด เสาร์ อาทิตย์ก็ไม่เคยบ่น เพราะมีความสุขที่ได้ทำงานที่รัก ซึ่งผลงานดี ๆ ที่ออกมา มันส่วนใหญ่ได้แรงบันดาลใจจากการไปนั่งทำงานที่สตูดิโอ การได้จับดิน ลองปั้น จับดิน ชนดิน ระบายสี วาดรูปต่างๆ ซึ่งบางครั้งไอเดียก็มาจากเรื่อง ฟลดาๆ อย่างป้ายสีดี แต่ไปๆ มาๆ กลับสวยก็มี

นอกจากเป็นศิลปินเซรามิก คุณฝันอยากทำอะไรอีกบ้างในชีวิต
เคยฝันอยากเป็นศิลปินวาดรูปครับ เลยเอามารวมกันกับงานเซรามิกเพราะทั้ง 2 อย่างเป็นอะไรที่เรารักที่จะทำ นิทรรศการ THAI NA TOWN – LITTLE OZ จัดขึ้นที่หอศิลป์วิทยานิเทศน์ ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 1 ธันวาคม 2555 - 16 มกราคม 2556 ติดตามผลงานของวิภู ศรีวิลาศ เพิ่มเติมที่ www.vipoo.com

